

Sygn. akt: *IC 92/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Sznura

po rozpoznaniu na rozprawie protokolowanej przez sekr. sąd. N. K. w dniu 06 kwietnia 2016 r.

sprawy z powództwa **R. Z.** oraz **M. Z.**

przeciwko **(...) S.A. w G.**

o zapłatę

I. oddala wniosek o odrzucenie pozwu;

II. oddala powództwo;

III. zasądza od powodów R. Z. oraz M. Z. na rzecz pozwanej (...) S.A. w G. kwotę 4.800 zł (czterech tysięcy ósmiuset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powodowie **R. Z.** oraz **M. Z.** w pozwie skierowanym przeciwko **(...) S.A. w G.** domagali się ustalenia, że nie wywołują wobec nich skutków prawnych: umowa cesji praw oraz o przejęcie długu z 31 października 2012 r., deklaracja wystawcy i poręczyciela do weksla in blanco z 31 października 2012 r. oraz złożenie podpisów pod wekslem in blanco – wskutek złożenia przez powodów oświadczeń o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczeń woli złożonych pod wpływem błędu, a nadto z uwagi na fakt, że umowa cesji praw oraz o przejęcie długu zawarta była pod warunkiem, który nie został dotrzymany. Powodowie domagali się także zasądzenia na ich rzecz od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pozwana (...) S.A. z siedzibą w G. wniosła o odrzucenie pozwu, ewentualnie o oddalenie powództwa, oraz zasądzenie na swoją rzecz od powodów kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana zakwestionowała twierdzenia strony powodowej wskazując, iż do zawarcia umowy między stronami doszło w sposób prawidłowy, a umowa ta nie zawierała warunku ani terminu, na jaki powołują się powodowie, co zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku, z 18 marca 2015 r. wydanym w sprawie IV GC 1962/13. Z uwagi na tożsamość żądania strony powodowej w tym zakresie z ustaleniami prawomocnego wyroku, powództwo winno podlegać odrzuceniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W tutejszym sądzie toczy się sprawa o zapłatę z weksla, o sygnaturze akt IC 252/16, z powództwa (...) S. A. w G., przeciwko R. i M. Z., w której pozwani (będący w niniejszej sprawie powodami) złożyli zarzuty opierające się na tych samych argumentach, na których oparli pozew niniejszym postępowaniu.

Okoliczność znana Sądowi z urzędu .

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy się odnieść do kwestii żądania strony pozwanej w przedmiocie odrzucenia pozwu. Podstawą takiego żądania miałyby być art. 199 §1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Jednakże w niniejszej sprawie sytuacja taka nie zachodzi – pozwana powoływała się na fakt wydania prawomocnego wyroku w sprawie IV GC 1962/13. Jednakże po pierwsze była to sprawa nie o ustalenie, a o zapłatę, ponadto o ile pomiędzy ww. sprawą, a niniejszym postępowaniem zachodzi tożsamość stron pozwanych, o tyle po stronie powodowej w sprawie IV GC 1962/13 występował jedynie R. Z., podczas gdy w niniejszym postępowaniu występuje on jako powód wspólnie z M. Z.. O wystąpieniu stanu powagi rzeczy osądzonej rozstrzyga natomiast nie tylko sama tożsamość stron, ale równocześnie tożsamość podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia. Dopiero kumulacja obu tych przesłanek przesądza o wystąpieniu powagi rzeczy osądzonej prowadzącej do nieważności postępowania (wyr. SN z 5.4.2011 r., III UK 106/10). Ponieważ pomiędzy niniejszą sprawą, a sprawą IV GC 1962/13 o takiej tożsamości nie może być mowy, wniosek pozwanego o odrzucenie pozwu polegał oddaleniu, o czym Sąd orzekł w punkcie I wyroku.

Podstawą prawną żądania dochodzonego w przedmiotowej sprawie jest art. 189 k.p.c., w myśl którego można żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma się w tym interes prawny. Tym samym dla skutecznego dochodzenia roszczenia w oparciu o ten przepis należy wykazać, iż ma się interes prawny.

Można mówić, iż interes prawny w rozumieniu przepisu art. 189 k.p.c. występuje dopiero wówczas, gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub prawa, a niepewność ta powinna mieć obiektywny charakter, tj. zachodzić według rozumnej, bezstronnej oceny sytuacji, a nie charakter subiektywny, czyli wyłącznie według wewnętrznego odczucia powoda. Interes ten należy rozumieć jako potrzebę wprowadzenia jasności co do konkretnego stosunku prawnego lub prawa – w celu ochrony przed grożącym naruszeniem sfery uprawnień powoda (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 marca 1987 r., III CRN 57/87). Interes prawny w żądaniu ustalenia wyraża się w usunięciu niepewności stanu prawnego. (...) należy rozumieć jako „potrzebę”, a „interes prawny” zaś jako „potrzebę prawną”, wynikającą z sytuacji prawnej, w jakiej się powód znajduje. Jeżeli z prawa przedmiotowego nie wynika, że ma on potrzebę ustalenia, wyrok ustalający jest zbyteczny. Wydanie wyroku ustalającego ma sens wtedy, gdy powstała sytuacja grożąca naruszeniem stosunku prawnego lub powstała wątpliwość co do jego istnienia. Interes prawny oznacza interes odnoszący się do stosunków prawnych, w jakich znajduje się powód, a nawet obie strony. Takie szerokie rozumienie interesu prawnego, jako przesłanki skutecznego wystąpienia z powództwem z art. 189 k.p.c. ma na celu ochronę uzasadnionych interesów powoda, ale tylko wtedy gdy nie może on na innej drodze uzyskać ochrony swoich praw. W tutejszym sądzie toczy się sprawa o zapłatę z weksla, o sygnaturze akt I C 252/16, z powództwa (...) S. A. w G., przeciwko R. i M. Z., w której pozwani (będący w niniejszej sprawie powodami) złożyli zarzuty opierające się na tych samych argumentach, na których oparli pozew niniejszym postępowaniu. Biorąc pod uwagę, iż wszystkie zarzuty R. i M. Z. będą badane przez Sąd sprawie I C 252/16, powodowie mogą skutecznie uzyskać ochronę swojego prawa na tej drodze, a tym samym brak jest po ich stronie interesu do wytaczania niniejszego powództwa.

Na marginesie należy też wskazać, iż nawet gdyby uznać, iż decydująca jest data wpływu (którego to stanowiska Sąd nie podziela), to pozew w sprawie I C 252/16 został złożony przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie.

Konkludując wskazać należy, iż brak było podstaw dla ustalenia bezskuteczności wobec powodów umowy cesji praw oraz o przejęcia długu z dnia 31 października 2012 roku, deklaracji wystawcy i poręczyciela do weksla in blanco z dnia 31 października 2012 roku oraz złożenia podpisów pod wekslem in blanco, a tym samym, na podstawie art. 189 k.p.c. a contrario, powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 §1 k.p.c. zgodnie z regułą odpowiedzialności za wynik procesu. Ponieważ powodowie przegrali niniejszą sprawę w całości, tym samym zobowiązani są zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty procesu. Na koszty te składały się koszty wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 4.800 zł ustalone na podstawie §8 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015

r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2015 r., poz. 1805).

(...)

1. (...)

2. (...)